

A Járóvilág

Herceg Thurn-Taxis Albertné szül. Habsburg Margit főhercegnő

Grage udv. fényképész felvétele, a Wiener Salonlattból

Somogy Baba Collas Tibor báró díjnyertes „Boy” kutyájával

Macsi András fotóriporter felvétele

A Társaság

SZÉPIRODALMI ÉS TÁRSADALMI KÉPES HETILAP

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, I. kerület, Horthy Miklós-út 1. szám.
Telefon: Szerk.: A. 68-3-88. Kiadóhiv.: A. 68-2-82.

Szerkeszti és kiadja:
MIKICH KÁROLY

Előfizetési árak:
Egy évre 25 P., félévre 14 P., negyedévre 8 P.
Utólag fizetve negyedévre 10 P. Egyes szám 80 fill.

**Kőrösszegi és adorjáni gróf Csáky Mihályné
szül. hidvéghi Nemes Gabriella grófnő**

Martys Elsa festménye a Wiener Salonblatból

BERZÉTHEY LENKE LEVELE

Kedves Szerkesztő! Miután a kánikula elmúlt és csupán az uborkaszézon tart még, hát ezentúl újból rendszeresen fogok Magának egy kis újdonság gyanánt friss nyári pletykát írni. Például: Minden hétre esik egy érdekes arisztokrata hymenhir és csodálatos, a legszimpatikusabb grófok kötik ezeket a házassá-

gokat. Most az a kedves fiatal gróf nősült meg, aki Magának is jó barátja s amellyel egy nagyon régi barátság fog véget érni. Természetesen a gróf tagadja a házasságot, tehát akkor igaz. De különben is láttam őket együtt az I. kerületi anyakönyvvezetőnél, ott pedig ok nélkül nem szokás megjelenni. Már a nászúton is túllehetnek, mert a grófról, — aki nagyszerű autóvezető, — hallom, hogy külföldön már egy nagy versenyt is nyert. Kívánom, hogy még sok ilyen örömben legyen része. Ám tudok még egy pár versenyhírről referálni: Hatan a híres neptunista verseny-evezősök közül egy törékeny gummicsonakon az Inn folyó eredetétől rohanó árban és örvényeken keresztül lefelé eveznek már a harmadik hete. Névszerint Csorba Emánuel, Plósz Endre, Knoblauch Géza, Asztalos László, Kutassy János és Lengyel Béla. Útközben pihengettek és ismerkedtek, mialatt közülük

egyik el is jegyezte magát egy állítólag igen bájos kis innsbrucki leánnyal. Vajjon melyikük követhette el ezt a nagy jobblépést? Azután Brioniból hozza a posta egy nagyszabású és internacionális amatőrtáncverseny hírért, amelyet Miss Buthler angol leánnyal egy magyar fiú nyert meg. Ki lehet a magyar fiú? (Ifjabb Wahlkampf Henrik.) Ez azonban holmi

hymen-hirrel semmiféle összefüggésben nincsen. De vannak kedves hireim a gölyanéni látogatásairól. Így Szilágyi Lajos huszárfőhadnagyéknál tett látogatást, amennyiben a bájos Sztranyavszky Ilonkának hozott egy gyönyörű fiúcskát, továbbá gróf Károlyi Istvánné Windischgraetz Ella hercegnőnek is fia született. Sőt

úgy hamarjában egy harmadik fiúról is tudok, akinek báró Majthényi Józsefné, született Szentiványi Lilly adott életet. Ennek következtében Szentiványi József nagypapa, id. báró Wlassics Gyula pedig dédapa lett, akiket most tömeges gratulációval halmoznak el. Örömmel jelentem még Purgly Sándorné Kiss Irma szerencsésen átélt igen súlyos vakbéloperációját, amelyet a kitünő Hüttl professzor végzett.

Azt hiszem a háziasszonyok és a személyzet után a borralalókérdéshez kellene Magának is hozzászólnia, lévén a vendégeskedés igazi társasági szokás és így a borralalózás is az. Idegenek előtt persze furcsa, hogy a vacsora árát ilyen formában lerójják a vendégek, akiknek ezenkívül is legalább kétszerannyi költségük van egy vacsorára, (az időt nem is számítva!) mint a mennyiért szabadon választott társaságban és helyen azt egyébként elfogyaszthatnák. No de ha nem

lenne vendégeskedés, ugyan mi adna alkalmat a römy és bridgepartikra, a protekciók és pletykák letárgyalására, újabb és hasznos ismeretségek kötésére, a flörtök és válások kifejlődésére, kijárássok és adóságságok halmozására? — Valahol meg amúgy is kell vacsorázni... Azt hiszem, ezt a kérdést Ön is úgy itéli meg, mint hive

Lenke.

Balatonföldváron: Németh Béláné és gyermekei »Kulipintyó« villája kertjében.

Seidner Zoltán felv.

Báró Bohus László és Társa

vadásztöltény- és fegyverkereskedését
V., Dorottya-utca 10. sz.
alatt megnyitotta. // Fegyvermester:
Brousil Wencel. Telefon: 820-93.

FIZESSEN ELŐ A TÁRSASÁGRA!

UTAZÁS A NORVÉG FJORDOKHOZ

(2. folytatás.)

A »Romsdal« völgyet tartják Norvégia legérde-
sebb vasúti szakaszának, természetes tehát, hogy a
Romsdal-fjord végében, a kies fekvésű Aandalsnesben
július 8-án kikötöttünk és vasútra ültünk. Vadregényes
képekben ugyancsak bővelkedik ez a híres
völgy. A vasút a ma-
gasban vezető hida-
kon, viaduktokon és
alagutakon keresztül
a legfantasztikusabb
kanyarulatok köze-
pette kapaszkodik fel
cca. 600 m. magas-
ságig Bjorli állomá-
sig. Itt igazi norvég
uzsonnát szerviroz-
nak nekünk a színes
nemzeti viseletükben
tündöklő szőke nor-
vég leánykák, akik
már teljesen be van-
nak az idegenek fo-
gadására trenirozva.
Volt közöttük egy
»nevezetesség«, aki

nemcsak hogy a legszebb volt, de csaknem az összes
főnyelveket beszélte, vagy legalább is törte. Csak
éppen magyarul nem tudott, sőt még azt sem tudta,
hogy hol fekszik szép kis országunk. Különvonatunk
visszafelé is a 40–70 m. magas
hidakon vezetett, közben a gle-
csereket, majd pedig egy 820 m.
magasságból alazuhanó vízesést
(Mongefoss) csodáltunk meg.
A magas hegyek csúcsait felhők
borították s csak a hajónkról
érvényesült az 1550 m. magas
Romsdalthorn, mögötte a vakító
kékesfehér glecserek tömegével.
Ily sok látványosság dacára
jutott még időnk egy kis strand-
fürdésre, hiszen még vacsora
idejében is erősen sütött a nap.

A kitűnő megszervezés foly-
tán egy fél nap alatt bonyolí-
tottuk le mindezt és vacsora
után hajónk észrevétlenül tova-
siklott a hegyóriások félelmetes
szakadékaiban, melyek nézésével
alig birtunk betelni.

Mielőtt a nyílt tengerre ér-
tünk, érdekes volt, amikor Molde
városka előtt egy pillanatra meg-
álltunk, csak azért, hogy a kifogyott humár és gyü-
mölcskészletünket felfrissítsük, ami rövidesen történt
meg néhány láda rakomány felvétele útján.

Másnap, mikor stewardunk a szokásos reggeli fürdő

elkészültét jelentette, már egy nagy város kikötőjében
voltunk. Trondheim Norvégia harmadik legnagyobb
városa, vagy ahogy a norvégek nevezni szeretik a
»Norvég Páris«. Tiszta kis város, sok szép nagy köz-
épülettel, fényes üz-
letekkel, nagyforgal-
mú széles utakkal és
sok szép szőke nő-
vel. A legnevezete-
sebb épület a XV.
századból származó
gothikus dóm a kö-
rülötte fekvő roman-
tikus temetővel.

Autók hosszú sora
várt reánk és pom-
pás kanyargós szer-
pentinutakon keresz-
tül a fjeldsaeter ki-
látóhoz röpitett, hol
persze az ottani nagy
étterembentizóiraival
várták az »Oceana«
utasait, míg az ebé-
det a város legelő-
kelőbb szállodájában

a Britanniában szervirozták. A mi Ritz-szállodánkat
messze meghaladó gyönyörű télikertben a feketekávé
mellett alaposan összekeveredtünk a város előtt hor-
gonyzó többi luxushajók utasaival, de sajnos magya-
rokat ott sem sikerült felfede-
zünk, legfeljebb egy Amerikába
szakadt és ott bizonyára meg-
gazdagodott zsidócsaláddal is-
merkedtünk meg, közülük azon-
ban már csak az apa törte a ma-
gyar nyelvet és nem Grünnek,
hanem »mr. Green«-nek hívták.

Valóságos pihenést jelentett,
amikor egy egész napon sehol
sem kötöttünk ki és közben át-
haladtunk az északi sarkövön,
vagy amint ők nevezik a »Polar
círk«-en. Ősi szokás szerint ezt
a fedélzeten az ú. n. »Polar-
tauf«-fal ünnepeltük meg, ami-
kor is minden hajóutast meg-
kereszteltek és ezt egy díszes
keresztlevéllel igazolták. Ezt a
zenés ceremóniát a hajó legény-
sége rendezte. — Felvonult a
Polár királya nagy maskara-
kiséretével, miközben a hajó pa-
rancsnokának ajándékait és üd-
vözlétüket átnyújtották és a keresztelendők fejét a sarki
hólével megöntözték. Számptalan kacagtató jelenetre
adott mindez alkalmat. De nagyobb nevezetesség volt
az estére jelzett nagy jelmezes estély, amelynél való

A hajón rendezett jelmezbál résztvevőinek egyik csoportja

Hammerfest utcáján. A »megvadult« jegesmedvét megtámadják az »Oceana« szelíd utasai
Pettykó János felvétele

LOHR MÁRIA-KRONUSZ

Vegytisztító, csipketisztító és kelmepestő
Gyár és központ: VIII. kerület, Baross-
utca 85. szám. / Telefon: József 302–37

megjelenéshez kötelező volt mindenki részére valamely mókás jelmez. A legsikerültebbek részére szép díjak voltak kitűzve. Igen sok esetben rögtönzésekről kellett gondoskodni, miután igen sokan nem hoztak magukkal kosztümöt, bármilyen közismert is legyen ez a hajószokás. Titokzatos gondolatok és ötletek keringtek a levegőben, amit alátámasztott az a sok különféle mókás fejdísz és fejfedő, amit a nobilis hajóstársaság korlátlan számban biztosított az utasok rendelkezésére. A gazdag amerikaiak ezt érthetően nem vették igénybe, hiszen egyik külön kofferjük a legtokéletesebb spanyoltáncosnő, Pompadur, rokokólovag és római harcos jelmezt tartalmazott. Drága, értékes holmik, de a sablonok szerint, minden különösebb ötlet nélkül, rendelés szerint készültek ezek.

Az estély a nagy étteremben volt, mert a fedélzeten már hűvösek, bár világosak voltak az esték, de még gondolni sem mertünk arra, hogy ugyanakkor otthon tűrhetetlen kánikulai hőségéről panaszkodnak az emberek. Nagy felvulással kezdődött a bál, melyet a civilbe öltözött közönség az erkélyről nézett végig. Számtalan harsogó kacagás tünt fel, amidőn az egyes jelmezek alatt felismertek valakit. Állatfejek, indiánok, cowboyok, Pierettek, holdandusok, vadászok, virágok, fókák és jegesmedvék vonultak fel, köztük három szakállas arab, akiben senki senki sem sejtette a magyar társaság három kedvelt tagját Lamotte Ernőt, Kemény Győzöt és Egyed István professzort, a német hölgyek kedvencét. Se vége se hossza nem volt az agnoszkálásoknak, miközben összeszedték a szavazójegyeket és a kapitány kihirdette az eredményt:

A férfiak első díját osztatlan tetszés közepette Lukachich Ferenc nyerte, akinek Josephine Backer

Gyakorlott magyar levelező

(gép = gyorsírónő), francia és német nyelvismerettel, elhelyezkedést keres.
Cím: II., Görgey Artúr-utca 15. = M. TAKÁCS G.

alakítása olyan pompás volt, mellyel egy valóságos varieteszínházban is nagy sikert könyvelhetett volna el magának. A második díjat is nagy többséggel a magyar társaság egyik tagja nyerte rögtönzött kosztümjével, míg a hölgyek csoportjában a harmadik díj jutott a magyar Liha Klárikának. (Hattyúprémes gyönyörű apród volt, ahol jól érvényesültek lábai nagy gyönyörűségére a németeknek, az amerikaiaknak és az összes utasoknak!)

A bálterem a serpentinacsata közepette úgy nézett ki, mintha békében és farsang közepén lettünk volna valamely budapesti nagyháznál s szinte elfelejtettük azt is, hogy hajón vagyunk, ha éjfélkor szét nem húzzák az ablakok függönyeit és a betűző nap nem figyelmeztet arra, hogy az óra már elűtötte a tizenkettőt. A fedélzetre tuduló jelmezeket napfény mellett fotografálták és moizták az ilyen ritkaságokért rajongó amatőrök. Ezután tovább folyt a tánc reggelig. (Nem a világos hajnalig!)

Sem mi magyarok, sem a németek nem is sejtették még akkor, hogy ezalatt otthon a gazdasági élet egén vésszes felhők tornyosulnak. — A kontinenssel ugyan állandó összeköttetésben állottunk a rádió útján, sőt naponként kaptuk a Rádió Újságot, mégis szinte jól esett semmi újságot

nem olvasni és az idegen környezetben egészen a pihenésnek, vagy mondjuk a feledésnek szentelni magunkat. Éppen ez a »teljes kikapcsolódás« adta meg az üdülés értékét, különösen akkor, ha elgondoltuk, hogy a hazai eseményeken úgy sincs módunkban változtatni.

Ilyen gondatlanságban kötöttünk ki egy délelőtti Harstadban, hol gyalog, autókön vagy az úgynevezett stolkjaer=ekkel tettünk szép kirándulásokat a hegyek közé. (A stolkjaer kétkerekű, egyfogatú konflis, kizáró-

A Hardanger-fjord egyik részlete (A gudwangeni öböl.)

Aandalsnes község, a Romsdal-fjordban

Deutsche Dame erster Kreise, Seefizierswittwe, Anfang 40, sucht Aufnahme au pair in einer Familie der guten Gesellschaft bei vollständigem Familienanschluss für einige Monate ab Oktober. Erstattung der Reisekosten erwünscht. — Tennisspielerin I. Klasse, gute Bridgespielerin. Erstklassige schriftliche Referenzen stehen zur Verfügung. Frau GRÈTE BRUCKMEYER, Post über FLENSBURG, Marienholzweg 3. (Deutschland), mündl. Auskunft Budapest. Tel. 536-58.

Sarki égőv keresztelési ünnepek az „Oceana” fedélzetén (A Polár király felvonulása)

lag két-két személy részére csupán, melyet mint norvég párosító speciálitást igen sokszor vettünk igénybe a szárazföldi kirándulásoknál.)

Majd a július 12-iki vasárnapot Hammerfestben, Európa legészakibb fekvésű városában töltöttük, amelynek szabad kikötőjében több nagy luxushajó horgonyzott és így az egész várost ugyancsak ellepték az idegenek. Az üzletekben és az utcákon csaknem kizárólag norvég és angol nyelvet lehetett hallani.

A város nagy szőrmekereskedelmi forgalomnak örvend s ezt kihasználva, a legtöbben igyekeztek a rendkívül olcsó árban ilyesmit beszerezni. A legszebb jegesmedve-példányokat, fókabőröket, hermelíneket és pompás boákat úgyszólván féláron kínálgatták (vámval és hazaküldési költséggel együtt). Számtalan emléktárgy s a lappok színes viseletéből néhány jellegzetes darab cserélt gazdát e napon Hammerfestben.

A kirándulók a közelben egy lapp telepet szemlélhettek meg, ahol bőrsátrakban laktak a lapp családok a jellegzetes házi állatukkal a szelídített rénszarvassal. A lappnők és gyermekek egyforma ruhában bőrnadrágban járnak és így alig lehet a nőket a férfiaktól megkülönböztetni. Ilyenkor nyáron mindkét nem, sőt a gyermekek is egyformán az idegenforgalom szolgálatába szegődik, mert valamennyien saját készítményű emléktárgyak árúsításával foglalkoznak.

Még aznap délután elindultunk Hammerfest kikötőjéből, hogy éjjelre elérjük a Nord Kap-ot. Utközben a madarak szigetét érintettük, hol a szikláknál milliárdjai

tenyészik ezen fajtának. Állítólag itt látni a világon a legtöbb madarat egy rakáson, amelyek hajónk üvöltő dudájától megzavarva ijedten nagy össze-visszaságban röpködtek a sziklába rakott fészkeik körül.

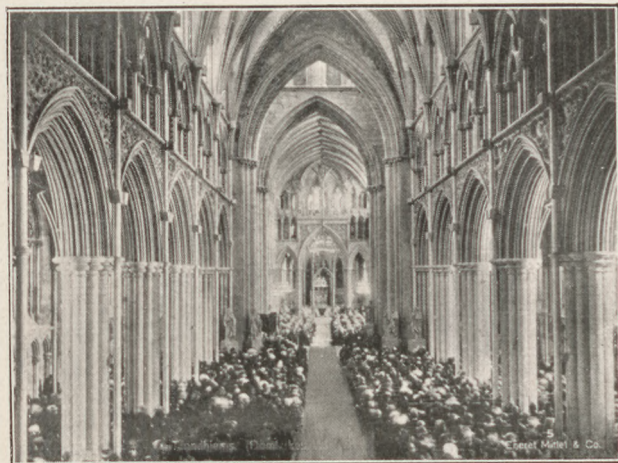
A legteljesebb nappali világításban éjjel előtt horgonyt vetettünk a Nord Kap-nak nevezett hatalmas sziklatömeg előtt, ahol akkor már több hajó utasait szállították partra a napsütéses hűvös éjszakában.

A nap közben a felhők közé rejtőzött, mintha szegyenkezne azon, hogy ilyen sok ember messze idegenből az ő kedvéért ide vándorol, pedig ugyanolyan mint máshol — délből.

A jó norvégek itt a parton alaposan berendezkedtek a kéthónapos idegenjárásra. A különben elhagyott helyen postahivatal, buffet, bazárok és néhány lakóház van összetákolva. Meredek szerpentinút vezet a cca. 300 m. magas hegyre. Gyalogszerrel egy végeláthatatlan embersor kapaszkodik felfelé. Alaposan megizzadunk, míg a legmagasabb pontra a menházhoz érkezünk, hol a szabadban

zenész mellett táncol a norvég kirándulóifjúság, az idegenek pedig élvezik Európa legészakibb fokáról nyíló csodaszép tengeri panorámát és fagyosan bár, de szorgalmasan írják az itt lepecsételt lapokat a kánikuláról panaszkodó ismerősöknek. Kürtszó jelzi az éjjelt, mert különben igazán nem hinnék el, hogy ilyen későre jár az óra. Amikor lefelé ereszkedünk az úton, az odaérkező hajók még mindig ontják a kíváncsiakat, akiket tréfásan vigasztalunk, hogy már közel a hegytető és ott külön nap süt minden egyes hajó utasai számára.

(Folytatása következik.)

A trondheimi katedrális belseje

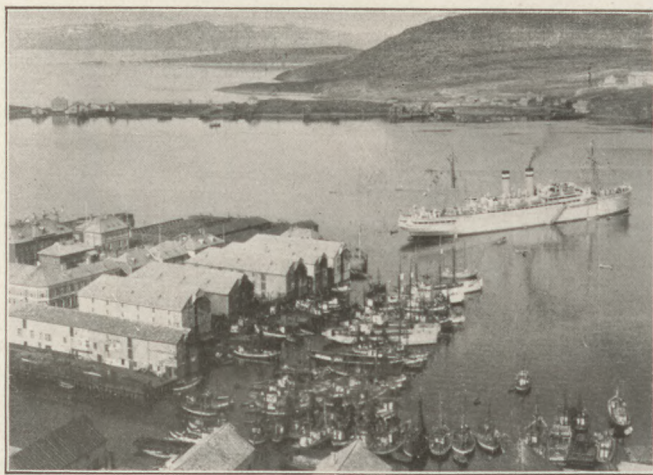
Magyar nótákat

Gyakorlás díjtalan!

kotta nélkül cigányosan zongorázni művészi futamokkal, óránként 1 darabot betanítok. Ugyiszintén tánczenét, kíséret-szerkesztést. Budapest, Damjanich-utca 54. földszint 4. szám. **Szüesné.**

NYÁRI LEVÉL

Jönnek a nyaralók hazafelé, napról-napra színesebb és tarkább az utca képe. Egy nagyon érdekes felfedezésre jöttem rá a napokban. Kint jártam a Keleti-pályaudvaron az érkezési oldalon s amint nézelődöm, önkéntelenül is megütött egy felfedezés. A pályaudvaron mindenki örül. Aki érkezik, az örül, hogy itthon lehet, aki vár valakit az meg azért örül, hogy megjött az a valaki, aki miatt kijött a pályaudvarra. Sehol annyi nyakbaborulást és boldog ölelkezést nem lehet látni, mint így a nyaralási szezon vége felé a pályaudvarokon. Elmenni is jó volt, de megérkezni ugyilátszik még jobb.

Hammerfest. Európa legészakibb fekvésű városának a kikötőjében az »Oceána« horgonyzik

kevésbé lelkesednek. Először mert nem szép, másodsor mert meg kell venni. De azért mégis van mindenkinek s akinek még nincs, az sietve igyekszik korrigálni ezt a hiányt. Így volt ez mindig, luxusra mindig van pénz.

Igy a nők. De nemcsak a nők, egy kicsit talán a férfiak is. Erre vall legalább is a lokálfront meglepően nagyméretű készülődése, ez pedig valljuk be őszintén: csak garzon urainkat, nem pedig dáamáinkat érdeklő kérdés. A régi Casino de Paris helyén szeptemberben új mulató nyílik: a Femina (hogy miért kellett a

Hammerfest főterén. A »szelídített« jegesmedvét az »Oceána« utasai becézik
Miakich Károly felvételei

A kihalt város most újra életrekap, az esténként néptelen utcák újra forgalmasak lesznek s a nyaralás idejére leállított autók ismét vígan cikáznak.

Leállított autók. Igen, itt álljunk meg egy percre. A pesti garázsok tudnának mesélni a sok porosodó autóról, amelyek csak akkor jönnek ismét forgalomba, ha majd akad vevő rájuk. Előkelő közigazgatási császáraink fájó szívvel és lemondó kézlegyintéssel búcsúznak a Minerváktól és Mercedeseiktől: »egyszer volt« mert most nincs. Mindössze csak az kérdés, hogy vajjon ki veszi meg ezeket a pihenő autókat? Pénzt még csak hírből sem lehet látni sehol, mindenki panaszkodik, senki sem fizet, autóvevő az még csak hírből sem terem ebben a városban. Komoly és igen nehéz rejtvény — sehogy sem lehet megfejteni.

Nem lehet megfejteni azon egyszerű okból, mert az érem másik oldalán minden változatlan és minden maradt a régiben. Hölgyeink angyali gráciával illegnek a kalapszalónokban s a legelőkelőbb nonchalancel dobják a sutba régi kalapjaikat. Az új kalapdivat a tökfelsőről, azaz a Stüsü vadászról szabadon kopirozva, lehengerelt minden régebbi modellt, a régi senkinek sem kell s az új verhetetlenül diadalmaskodik. A nőknek tetszik, mert új, mert szokatlan és mert nem hasonlít a régi modellekhez. A férfiak

régi patinás nevet megváltoztatni?) A Nagymező-utcában pedig ismét kinyitja kapuit a Moulin Rouge. A tavalyi jellege némileg megváltozik, ezidén populárisabb lesz. Ugynevezett márkás mulatóból elég egy is ennek a városnak, a Parisien Grill pedig kifogástalanul megfelel ennek a célnak. Nyílik ezenkívül még egész sereg dancing és miniatűr kávéház, a pesti ember igazán nem jöhet majd zavarba, ha a pénzét el akarja költeni. No de ki akarja? És ha akarná is, csak a szándék van meg. A pénz már kevésbé.

Szép csöndesen ránk köszönt az augusztus vég, este fél nyolckor már sötét van s a hőmérő higánya máról holnapra lezuhant harminchat fokról tizen-nyolcra. Előkerülnek a felöltők, pár hét és a sötétbarnára égett arcok ismét visszasápadnak. Pest most kezd szépülni, ilyenkor még a pesti őslakóknak is ellenállhatatlan élményt jelent egy séta a városon kívül. A lábunk alól elfogy az aszfalt és Budán az ezerszínű levelek pompájában minden kis utacska, erdei ösvény új és gyönyörködtető látványosságot nyújt. A nyáron túlszűfolt sziget is visszanyeri régi színét. A hold elbújik a fák mögött, csak félenken leskelődik az elhagyott utakra. Csend van, csak halkán, egész hal-kan szüremlik át Pestről egy-egy robogó autó tompa bűgása. Az ajtónk előtt kopogtat az ősz.

KRISZTUS PÁSZTORA

Írta: Porteller Emil.

A pápa látása minden Olaszországot járó utazó legnagyobb élménye. Természetes, nekem is legfőbb ambícióm az volt, hogy szemtől-szembe láthassam Krisztus földi helytartóját. Egyetlen vágyam volt, hogy lerajzolhassam XI. Piust, a katolikus világ fejét.

Ismerve azonban a Vatikán az ilyen ügyekben való merevségét s azokat a tilalmi rendszabályokat, amelyeket oly szigorúan szoktak érvényesíteni szerzetes fogadások alkalmával, nem sok reményem volt, hogy tervemet meg is valósíthatom.

A hivatalos fórumokon meg is buktam, így hát nem maradt más hátra, mint egy zarándokcsapathoz szegődni.

A Vatikán úgynevezett Clemens-termében gyűleltünk, amelyet az érett renaissance legelső mestereinek falfestményei ékesítettek. Itt szokták a pápák fogadni a világ minden részéről érkező hódolók és zarándokok csapatát.

Kacskaringós, széles lépcsőkön vezet az út a pápa lakosztályáig. Lilafrakkos udvaroncok vezetnek a dúsan díszített pompás fogadóterembe. Suttogó embercsoportokittis, ottis. Egy óra felé aztán megnyílik a nagy szárnyas ajtó. Négy gárdista, majd udvari papjai és nemesei között feltűnik a pápa fehértaláros alakja. Soha az életben nem láttam ilyen gyönyörű fejet. Szébb fej a legnagyobb művészek vésője alól sem kerülhetett volna ki. Öszbevegyülő szőke haja megkapóan koronázza a pirosposztag arcot. Végtelen nagy emberszeretet sugárzik le barátságos, mosolygós arcáról. Körüljárja a termet. Mély csendesség. Szinte a szívek verését is hallani lehet. Mintha maga Krisztus

járna közöttünk. Mindenkihez van egy barátságos szava. Hol németül, hol angolul, vagy franciául szólítja meg az egyszerű parasztembert, vagy dúsgazdag nábobot. Itt most mindenki egyforma. Valami megnevezhetetlen misztériumban fornak össze itt a lelkek.

Hozzám ér. Pár vonás még és nemtörődve többé a szigorú tilalommal és ellenőrzéssel, átnyújtom ösztégenek a titokban készült portrét. Mosolyogva emeli magához. Mindenki mosolyog körötte. Merész elhatározással átadom ceruzám, hogy írja alá: »Heiligster Vater, bitte unterschreiben.«

Már-már nyúl az írószám után, aztán mégis egy finom kézmozdulattal visszahadja a rajzot a következő szavak kíséretében: »Ne pas pratique!« Pár szót vált még velem. Megkérdi a nevem és hogy honnan jöttem? Amikor megmondom, hogy magyar vagyok, csillogó szemmel, érezhető melegséggel mondja: »Barátja vagyok a magyaroknak!« (Ich bin ein Freund von Ungarn!) Aztán áldásra emeli kezét. Megáld. Hálásan csókolom meg ennek az áldott jó, magyarbarát pápának felémnyújtott halászyűrűs kezét.

Ilyen hangulatban majdnem elfelejtettem elrejtetni rajzomat a pápa kíséretéhez tartozó szigorú bíbornokok rosszaló szeméjára elől. A zarándoklatban résztvevő egyik bécsi kanonok vállalkozott rá, hogy megmenti skiccemet. És míg engem a legszigorúbban átvizsgáltak, addig őneki sikerült kicsempészni Ösztégenéről készült rajzomat, minden nehézség nélkül.

A magyar nemzet apostoli barátjának arcképe mégis Magyarországra került...

KURHAUS SEMMERING

ÁTALÁNYÁR (NAPI 3-SZORI ÉTKEZÉS) 18.- PENGŐTŐL.

Dr. Hansy egészs. ü. főtanácsos vezetése alatt. Fizikális-diétetikus magaslati gyógyintézet, 1000 m. a tenger színe felett. Legmodernebb kényelem, kitzinó ellátás, összes gyógymódok. Tavasz és őszi szezon mélyen leszállított árakkal. — Kérjen prospektust.

Fehér fogak: Chlorodont

a kiválóan üdítő borsmenta-fogpaszta Tubusa P. 0.60 és P. 1.—

HÉVIZ

Levél a csodáshatású tó partjáról.

Sokat írtak már hazánk ezen legértékesebb forrásáról, felesleges volna tehát Hévizet felfedezni. Csupán a hévizi különleges fürdőletről essék itt néhány szó, mert kevesen tudják például, hogy a strandolásnak a meleg tó partján is behódoltak, összegegyeztetvén ezen modern fürdőzést a gyógyulásra szorulóknak igényeivel. Héviz elsősorban a komoly betegeké, akik nem azért lépik el a hazai fürdőt, mert mostanában lehetetlen külföldre utazniok, hanem mert nyári üdüléssel kapcsolatosan keresnek gyógyulást, amelynek érdekében a jóvalutás külföldiek is szívesen keresik fel a híres

Hévizen. 1) Weéber Edéné, v. Robogány Ede, özv. v. Schamschula Dezsóné, Zsivánovics József, Schamschula Lulu, v. Büky Ernő, Peterdy Babi, v. Csete Antal szolgabíró, ülnök: Tóth Duci, Hetéssy István, Peterdy Ili. 2) Huszár Pálné, Gröszinger Mici, Némethné, Németh Blanki, Zakubay, Gröszingeraé, Botka Andorné, Buday Barna.

lótuszos tavat. Sőt még többen jönnének ide, ha a multból nem volna az a téves hit elterjedve, hogy »primitív«. Aki először jár Hévizen az nem győz eléggé csodálkozni. Különösen az idén vannak kellemes újítások. A telepen fekvő régi szállodákban mindenhol hideg és meleg folyó víz létesült, a tó közepén pedig újcsukott tükörfürdők, hatalmas nyitható üvegtetővel. Ezzel meg volna oldva az esetleges téli, de egyelőre legalább az őszi szezon lehetőségé. (Reischlék igazán évről-évre újabb nagyszerű befektetésekkel fejlesztik a fürdőt!) Hévizen ma minden jó. Így a szobák rendesek és hűvösek, a kursalonban elismerten elsőrangú a koszt, a fürdő kitünő és mindez nagyon olcsó, hiszen napi 6 P.-ért kapható penzió. Dehát a hazai fürdőket mindig szidni szokás és is még most a jó pengőt szorgalmasan visszük ki külföldi gyógyhelyekre.

A rossz gazdasági viszonyok Hévizen is érezhetőek,

bár délelőtt a tóban, délután pedig a fenyvesekkel szegélyezett gyönyörű parkban igazán élénk élet uralkodik. A tavat az utóbbi években kétoldalról ostromolják. A betegek a fürdőházakból, a félig beteg egészségesek pedig a strandfürdőkről, hol

különösen a napimádók táboroznak. A vízben azonban mindenki egyforma. Csak fejek láthatók a lótuuszok között s legfeljebb az ügynevezett pletykapadoknál mutatja meg egy-egy csinosabb hölgy, hogy mi van a feje és esetleg a trikója alatt.

Kisebb körben társaságok alakulnak és folyik a traccs, a pletyka, hiszen órákig

tartózkodnak a vízben s ezalatt szórakozásról is kell gondoskodni. Ezek közé tartozik az ügynevezett tutajfuvarozás, amidőn egy fakeretre kapaszkodnak a párok s órákig eldiskurálnak, ritkán a gazdasági helyzetről, de gyakrabban a szerelemről. Ebben csak az a kellemetlen, hogy lévén a víz felszíne jó hangvezető, igen gyakran többen is meghallják a magánvéleményeiket. Hamarosan terjed a hír s ha előző este egyik főhadnagy nem táncolt az őrnagy feleségével, akkor ennek az okát másnap akár személyesen is kihallgathatja a férjénél idősebb őrnagné. A figyelmes hallgató meg tudhatja itten, hogy Bóbita számtanácsostól szívesen elválna a felesége, vagy Kupicáné miért nem fűdik

Rakovszky Iván v. belügyminiszter Hévizen. Balról: Berzsényi László, Reischl Imre, Fittler Dezső, Oltay László, Szóts Ernő, Kentler Györgyi, Kentler Kálmán, Rakovszky Iván, Kentler Ibolya, Malatinszky Ferenc. Ernst Gréte felvétele

már két nap óta, avagy Kukuskáné kivel és miért rándult át Keszthelyre. Ha pedig Schamschula Lillynek elvész a vízben a gummipője, általános érdeklődéstől kísérve az udvarlók egész tekintélyes hadserege indul

A LEGSZEBB

PESTI ASSZONYOK

A GRETE-SZALONBAN DOLGOZTATNAK!

V. VÖRÖSMARTY-TÉR 3. SZ. - TELEFON: 82-7-15

Hévíz gyógyfürdőn. Balról-jobbra: 1. Tolnay Kornélné, vitéz Csete Antalné, Nyáry Kálmánné, Egerváry Jenő, vitéz Csete Antal, Grössinger Mici, Botka Andorné, Tolnay Kornél. 2. vitéz Csete Antal, Preszly Gyuláné, Sztranyavszky Sándorné, Moll Károlyné, Brandt Vilmosné

annak megkeresésére. Előfordult azután, hogy gummicipő helyett gyöngygyakéket is találtak a türelmes tőfenekén. Hamarosan előkerült a kárvallott tulajdonos és nem akarván önmagát kompromittálni, még utólag is erősítette, hogy egész biztosan a kabinban hagyta az igazi hamisgyöngysorát.

A tó egyik speciálitása a vízi ismerkedés. Az újonnan érkezett bozontos férfi a zöld szemvédője alól meg nem állhatja, hogy oda ne szóljon a faléceken kapaszkodó, középkorú színessapkás hölgynek: „Nem tetszik tudni úszni? Mert itt már nem tetszik talajt érezni! Ha el tetszik érni a kezemet kivezetném az iszapba, ha azt tetszik szeretni. Ott könnyen tetszik érezni magát csak menni kell benne, mintha az utcán tetszenék nyárni!» Persze a vöröshajú zöldsapkás elfogadja a segítséget, az iszap felé tartanak s azután ott is ragadnak délig vagy ameddig Sovánka bandája nem jelzi, hogy fürdő után a kúra érdekében jó lesz a szárazban is izzadni egy félórácskát.

Uzsonnatájbán a parkban úgyszólván együtt van az egész fürdőközönség. Ha a kursalon hűs terrasszáról körültekintünk az előkelő fürdővendégek közül ott látjuk Vértessy Sándort a kabinetiroda főnökét, aki Hévíznek köszönheti egészségét, özv. Kelemen Móricnét két daliás fiával Kornállal és Imrével, Merán Fülöp grófot és Zichy-Rubidó Iván báró londoni követünket, Kádár Gusztávot a fürdő 30 éves barátját, Preszly Gyuláékát Buday Barnával, Czabalay Kálmánt, báró Kéthly Károlynét és Issekutz Aurélt Sztranyavszky Sándornéval, akiről igazán nem hinnők hogy már unokája van. Sőt egy pillanatra feltűnik Apponyi Albert gróf tiszteletreméltó ősz feje is, lévén itt rövid látogatásban kedvelt házi orvosánál Moll Károly fürdőorvosnál. Nemcsak a nagy államférfi, hanem a fürdőnek csaknem minden betege szeretettel gondol a reuma ezen alapos ismerőjére, hiszen a legtöbbször nemcsak a víz, hanem az ő ügyessége adta vissza az egészségét.

Hévíz gyógyhatását különben az orvosok is méltányolják, ezt igazolja az idén különös nagy számban kurázó orvosok gárdája. Köztük Lenhossék Mihály professor, Ballaghy István, Horváth Béla m. tanárok, Mády-Kováts Ferenc, Pásztor Sándor, Perényi István, vitéz Csia Sándor főorvosok és még sokan.

Egy sereg szép asszony és néhány leány képezi a fürdő hölgyközönségét, így Budapestről Oláh Aladárné, Törley Antalné és Dezsőné, Durand Félixné, Téry Tivadarné Tea és Vilma leányaival, Fiala Lilly

és különösen Reiter Lilianne. Ő a fürdő feltűnő szépsége, aki után önkéntelenül is megfordul minden férfi, ha elegáns alakja néha megjelenik a sétányon. Az operaház szóló táncosnőit két szép úrileány képviseli a bájos Szalay Karola és Keresztes Mária személynében, — míg a férfiak közül Erdőhegyi Ferenc főszolgabíró, Csete Antal szolgabíró viszik a hangot, úgy a vízben, mint a mulatozásokban. A katonai társaságok szervezését Szász Ágost ezredes irányítja igen sok szeretettel. Van is víg élet Hévízen, talán több is, mint amennyire a betegeknek szükségük van. Dehát ma már el sem képzelhető a nyaralás tánc és mozi nélkül s legfeljebb csak abban konzervatívak, vagy mondhatnók célszerűtlenekek itt az emberek, hogy nem honosítják meg a pizsamában való közlekedést, legalább a strandfürdőbe. A kutyákat az idén már beengedik a parkba, valószínűleg jövőre már pizsamában is végig lehet ott menni.

Mivel nem óhajtjuk a küllistát leközoelni, abból néhány nevet ragadunk ki mutatoul, hogy kik nyaraltak eddig Hévízen: Eöttevényi Olivér és felesége, Hódossy Gedeon és felesége, herceg Hohenlohe Gottfried, Balthazar Dezső, Szegedy-Maszák Aladárné, Vargha Gábor, Kacsokovits Eszter, Lóskay Gáborné, br. Seebach Matild, Naményi Koncz Nándor, Brandt Vilmosné, Skublits Imre és leánya Antónia, Bogáthy József, Székelyhidy Ferenc és felesége, Illyés Endréné, Pazonyi Elek Menyhért és János, Milassin Jenőné, Besseney Boldizsár és felesége, Khain Albert, Heinrich Aladár, Szalay Imre, Payr István, Kuszka István, Ertl Miksa és felesége, Kherndl Ernő, Koszmovszky Adolf és felesége, Szuhányi László és felesége, Troykó Béla, Böjtös Carola, Uhlarik János, Börcsök Andor, felesége és fia, Lenhossék Mihály és családja, Szentpétery István és felesége, Osváth László, Szeőke Lajosné és leánya Piroska, Feletár Emil, Kerntler Kálmán és családja, Kossuth Árpád, Petz Vilmosné, Bottka Andorné, Noszlopy Kálmán, Kricsfalussy Zsolt, br. Kruchina Károly, Kenessey Béla és felesége, Forster Károly, Szigethy Sándor, Frey Vilmos és felesége, Bordács Miklós, Pozsogár Rezső és felesége, Milassin Kálmán és felesége, Konek Frigyes és felesége, Szathmáry István, Angyal Dezső és felesége, Dombay Árpád és Komlóssy Emma a széphanjú művésznő, aki énekszamaival szórakoztatta a közönséget. A tisztí üdülőházban is sokan vannak, így többek között a mellékelt képen feltüntetettek.

AZ AUTÓ LELKE

Irta: Michel Corday. Fordította: M. Takács Gizella.

Nincsen egészen igazuk azoknak, akik azt mondják, hogy az automobil, mint olyan, érzéketlen anyag-halmaz, vagyis hogy csak akkor éli kisded autóéletét, csak akkor teljesíti egyetlen hivatását, kiszabott kötelességét, ha hiba nélkül fut. Hogy üzemen kívül, vagy bajba jutva: használhatatlan, tehetetlen gépezet.

En azt mondom: az autónak lelke is lehet. Az autó igaz, érző jóbarát és hűséges segítőtárs is tud lenni! Erről egy hiteles történet győzött meg, amit ezennel elmondok:

François Thibault nagyon szerette az autóját. Ápolta, gondozta, vigyázott rá, — annál is inkább, mert fáradságos, becsületes munka árán, nehezen szerezte. Autója segítségével megethette, hogy a nyári hónapokban minden szombat este hivatal után hátat fordítson a poros, zajos városnak és leránduljon wikendezni a tengeremlétti kis faluba, ott nyaraló családjához. Hosszú utat kellett megtennie, csak a késő éjszakai órákban ért célhoz.

Egyik szombaton este, amikor nagy elfoglaltsága miatt a szokottnál később tudott csak elindulni, — hogy behozza a késedelmet, s hogy családja ne aggódjon miatta — százas tempóban hagyta maga mögött a kilométereket.

... Már leszállt az éj.

... A hold bujócskát játszott vele, hol eltűnt a felhők közé, hol előkerült. De a sötétség nem akadályozta. Reflektorai felverték az éjszaka sötétjét. A csendes,

kihalt országút csak két élőlényt számlált: François Thibaultot és kocsiját. Az útmenti fák sora feketén egymásbaolvadt. Az autó száguldott...

François Thibault tökéletesen ismerte már ezt az utat. Akár lehúnyt szemmel is elvezette volna a kocsit...

Talán éppen erre gondolt. Talán valóban le is húnyta a szemét egy pillanatra — nagyon fáradt volt, sokat dolgozott aznap. A nagy hőség is elbágyasztotta. A motor egyenletes bűgása jólesően zsibbasztotta az agyát...

A következő pillanatban megtörtént a szerencsétlenség. Az autó olyan sebességgel ütdődött egy út-széli fának, hogy felborult és vezetője eszméletét veszítve szorult az ülés és a volán közé.

Azt mondják, az okos paripa fájdalmasan nyéríteni kezd, ha lovasát bal eset éri. Nos, François Thibault autója is önmagától elkezdett kiabálni!

A zuhanás következtében a klaxon elromlott és olyan csodálatos módon reagált, hogy a sziréna búgni kezdett! Kitartóan, egyhuzamban, vészesen tülkölt, — jajgatva panaszkodott bele az éjszakába.

Egy éjjeli ór lett figyelmes a különös, végenélküli

segélykiáltásra. Lámpásával kibotorkált az országútra és megindult a zaj irányába. Az őrháztól egy kilométernyire akadt rá a felborult autóra. Gyorsan kiemelte a kelepcebe szorult eszméletlen embert és bekötötte sebeit.

Ahogy François Thibault meg volt mentve — az autó egyszerre, önmagától elnémult...

A Hullámfürdőben: Szlavnits György, Pettykó János, Salacz Oszkárné, Lauber Dezső
Mikich Károly felvétele

ELVÁGYÁS.

Nikolajevits László

Nyugat dalát hordom szívemben
S keleten élek elhagyottan.
Nyugat dalától kelet szíve
Meg nem dobban.

Kelet dalát a könnyek szülték,
Nyugaton álmodóbb az élet.
Sápadt legény az álmokat itt
El nem éred.

Szaladj, rohanj, rád vár a Szajna
Mámortól terhes éjszakája,

Szerelmet ad bűnösen tisztát
Páris leánya.

Szivedre csókbafulló álmok
Nevetve, sírva ráfonódnak,
A Szajna ezer csókot ad az
Álmodóknak.

Nyugat dala dobogj szívembe
Vágyva, zokogva, égve, fájva
S ejtsd rám vágyó szerelmed, Páris
Éjszakája!

JULISKA.

Irta: Nyáry László.

Juliskával való ismeretségem még rövidnadrágos koromba nyulik vissza. Ez a megjelölés a szó valódi értelmében veendő, vagyis a golfnadrágra való tekintet nélkül az igazi rövidnadrágra. Nagyanyukájától, aki vidéken élt, sokszor kaptak gyönyörű gránátalmákat, zamatos császárkörtéket, amiből aztán Juliska nekem is, mint a házban levő egyetlen jó szomszédnak és játszótársnak, mindig bőven juttatott. Ilyen lélekemelő alkalmakkor elhatároztam, hogy ilyen nagymamával együtt érdemes őt feleségül venni s ezt mindannyiszor közöltem is vele. Mikor az almák fogytán voltak és én is gyéren kaptamalmát, kijelentettem neki, hogy még sem fogom feleségül venni, hanem keresek magamnak én is almafás nagymamát s őrá pedig fűtyülök. — Nagyobb nyomaték kedvéért kikaptam az ölében busgatott Klári babát és kitekerem a nyakát. Az első ilyen operáció alkal-

„Utazás régen“. Haranghy Jenő képzőművészeti főiskolai tanár olajfestménye. Madarász István ny. főszerkesztő tulajdona

mával Juliska visitozásba kezdett, ami számomra akkoriban teljesen érthetetlen volt, hiszen az ő nyakához hozzá sem nyultam. Pedig úgy szaladgált a földönfekvő hulla körül, hogy a saját nyakát fogta. Mindenki kirohant a házból és azt hitték, hogy Juliska két percen belül holtta fog válni. E közben én már a közeli eperfánk lombjai között a térdemről útnak indult bőrrészeket igyekeztem visszarágasztani. Aznap este az atyai pofonokon kívül mást nem kaptam vacsorára.

A következő napokban a mi életünk pokollá vált. Egész nap azon törtem a fejemet, hogy tudnék Juliskának borsot törni az orra alá. Egyidő mulva aztán odakiáltott a kislány:

— Ne bánts már, holnap kapunk almát.

Az ilyen avizóra kezes báránnyá változtam és nem késtem házassági ígéretemet újra hangoztatni. Az alma fogytát nem is vettem volna észre, ha Juliska tudatosan nem ingerel engem azzal, hogy jobb kezében egy hatalmas, piros, duzzadó almával, baljában az új babával jelenik meg az udvaron. Ilyenkor összeszaladt a nyál a számba és vártam a sápot. Mikor pedig kijelentette, hogy:

— Neked bizony nem hoztam! — kikaptam az új babát az öléből és csavartam egyet a nyakán. Recsegett, ropogott, végeredményben kettévált. Azonban meglepetésben volt részem, mert Juliska már nem kezdett el sikoltozni, hanem mind a két kezének, mind a tiz ujjával arcomnak esett és ugyancsak alaposan képemen hagyta körmeinek a nyomát. Ez a kézimunka volt a meglepetésemnek a nagyobbik része. Ki hitte volna, hogy ez a galamblelkű kislány ezt meg meri velem tenni. Nem sok jót kívántam tanítómesterének.

Mostmár én szerettem volna ordítani, azonban férfias tudatom miatt szégyeltem. Bevállhatom-e már, hogy nem mertem? Atyámnak tudniillik igen csontos tenyere volt. Mindenesetre igyekeztem a családom tagjaival való találkozást az este elkerülni és én, akit vacsora után nem lehetett jó szóval ágybazarvarni, magam bujtam be este hét órakor a

dunya alá. Édesanyámnak tűnt ez csak fel és féltő aggodalommal nyitott be hozzám. Csak hosszas közelelharc után lettem láthatóvá szüüindian módra kitétovált arcképpemmel. Jó anyám első pillanatra megdöbben és én kinomban csak ennyit tudtam kinyögni:

— A Julcsa . . .

Erre a varázsszóra anyám arckifejezése megenyhült, valamit mondott is és gyorsan betakart.

Másnap a kényszerű ábrázatomat igyekeztem dicsőségesen kihasználni. Elhatároztam, hogy utolsó mohikán leszek. Tarkómra, fejemre, hátamra krumplikat erősítettem s nekiláttam a diadalmi tollak megszerzésének. Erre egyetlen lehetőség volt csak: az udvarunkon szaladgáló kakas. Felfegyverkeztem a puhafaprító kis baltával, felkötöttem derekamra atyám legdúsabban aranyozott kardövét s megkezdtem a nemes vad hajszolását. Ugyilátszik egy véleményen voltak Juliskával, mert a bestia kakasa is ugyancsak éktelen rikoltozásba fogott. Veszedelemmé vált számomra ismét a helyzet, mire cselekvést határoztam el. Ez ugyan ellenkezett az utolsó szüüindian-mohikán koddexsel, de kényszerhelyzetben lévén, szakítottam a

Testápolásra csak egyedül

a dr. Morisson finomító krémet használjuk, mert az az arcot, kezét, testet bársonysimává, üdévé teszi.

A Morisson finomító krém minden patikában, drogériában, illatszertárban kapható.

1. Zell am Seeben. Schwöder Ervinné és Orphaniedes Nóra. Ervinné, Rottenbiller Alajos és felesége, Kerekes László.

2. St. Moritzban. Balról: ifj. Rottenbiller Alajos, Schwöder Ervinné, Rottenbiller Alajos és felesége, Kerekes László.

hagyománnyal és apró morzsák, meg meg egymás segítségével mégis sikerült a kakast megfogni. A tollváltásdíjat önkéntesen nem volt hajlandó leróni, mire természetben vettem el. Bocsánatot kérek a kakastól utólag, ha ezzel neki kellemetlen perceket szereztem, de nekem kellett a toll. Belőlem még nem húztak ki tollakat, így hát csak abból sejtem, hogy kellemetlen lehetett, mert nagyokat kurjantott közben.

Az így felszerelt indián öltözékemmel teljes sikert arattam. Csak az atyám keze ne lett volna olyan csontos. Már t. i. az aranyozott kardövet értem.

Idővel aztán újra összebékültünk Juliskával. Egy szépen festett üveggolyó, vagy egy verébfióka mindig megtette Juliskánál a kellő hatást.

Baj csak a következő év májusában volt, amikor az almadotáció ismét megszűnt részemre. Juliska persze már okult az előzményeken s ha olyankor megjelent a babával, amikor alma is volt nála, a harmadik új babához egy éktelen porolót is hozott. Láttam mindjárt, hogy nem tanácsos a közelébe menni. Nem azért tettem le az utolsó mohikán vizsgát, hogy ilyen esetben ne tudjam, mit kell tennem. Felopakodtam a padlásra és kivágtam a ruha alól a szárítókötelet. Az utánam jövő biztosan a huzatot okozta a ruha lehullásáért. Csodálkozása csak akkor lett igazi, amikor a hiányzó kötelet nem találta meg.

Igy készítettem én lasszót. Dobáltam is Juliska felé, aki egyelőre nem tudta mire vélni igyekezetemet. A baba feje azonban oly kicsi volt, hogy azt még Bórharisnya sem találta volna el, nem pedig én, a tehetséges kezdő. Nem mondom tíz-húsz évi gyakorlás után ráhibáztam volna. Így azonban egyelőre csak Juliskát sikerült véletlenül a lasszómmal eltalálni és meghur-

kolni, sőt meghurcolni. Telitalálat után ugyanis rohanni kezdtem vele, majd kitörte a nyakát. Éntőlem ugyan csapkodhatott a porolóval, a kellő távolsági óvatosságot nem mulasztottam el alkalmazni. A harc azonban meddő volt és a végén lasszóm, — amit nem tudtam róla levenni, — az ő zsákmánya lett.

A megoperált két baba azért tovább szolgált Juliskánál. A dívány támlájának felső széles peremére ültette őket. Persze előzetesen kovácsszal összeragasztotta a nyakát és legszebb ruhájukba öltöztette őket. Időnkint új kislányok jöttek Juliskához látogatóba, akik »mutasd a babádat!« csatakiállással megrohanták a díványtámlán ülő babákat. De biz' alig nyomogattak rajtuk egyet-kettőt, a baba feje a kezükben maradt. A kislányok vagy sietve visszatették a fejét a nyakra és úgy a babát a támlára, vagy értelmetlenül néztek Juliskára. Én, ha jelen voltam, élveztem a helyzetet. Úgy gondoltam, hogy örökké maradandó művem a halhatatlanok közt fog nekem méltó helyet biztosítani. A méltó helyből egyelőre csak az a sarok jutott ki nekem, ahová jó anyám állított olykor, ha sokat hahotáztam a babák sorsa felett.

Soh' se felejtsem el. Volt Juliskának egy 120 kilós nagynénje. Egyszer úgy ült le a díványra, hogy az egyik baba feje a támláról pont az ő orrára esett, mire a tiszteletre méltó hölgy annyira megijedt, hogy majdnem elájult. Ez a váratlan incidens, jól láttam, mindenki ajkára kicsalta a mosolyt. Édesanyám alig tudta türtöztetni a nevetését, én teli képpel vigyorogtam, mire hazakergettek. Hát ezt hálátlan-

Az eredeti **ROZSNYÓI VADÁSZBUNDA** készítője

FEHÉR BOLDIZSÁR

vállal bőrkülönlegességi ujjas vadász mellényeket és sportruhákat, régít átalakít. Pontos és lelkiismeretes kiszolgálás.

Budapest IV, Aranykéz-u. 6. I. 8.

BALÁZS

FÜZŐSPECIÁLISTA

BUDAPEST IV, VÁCI-UTCA 8, FÉLEMELET 9. TELEFON: A. 821-63

Készít jutányosan mindennemű különleges fűzöt, alkalmi fűzöt orvosi rendellet szerint.

PÁRIS VIII.

BERLIN W.

DÜSSELDORF

Taurentzenstr. 9

Schadowstr. 78

WIEN I.

KARLSBAD

MARIENBAD

Graben 12 II/6

Neue Wiese 25

Haus Nordstern

Özv. báró Rudnyánszky Dezsőné zombai parkjában. Balról-jobbra: Urmánczy Julia, Vozdovich Zsuzsa, báró Kemény Béla, báró Rudnyánszky Anna, Tomcsányi Gábor
Csiky Agathe felvétele

ságnak minősítettem. Én szereztem a mulatságot s még engem dobtak ki. Meg is akartam ezt otthon mondani, azonban atyám, a vacsoránál a neki németül elmondott eset miatt... »szó e kerl«... általam már ismert jelmondata után tanácsosabbnak véltem hallgatni.

Hogy, hogyan nem, ez az idő észrevétlenül elmúlt felettem. Mire körülnéztem, azon vettem észre magamat, hogy a nagy emberek »megállj, megállj kutya Szerbia!«... nótát éneklük és rámhúztak egy katonamundért. El volt határozva, hogy katonazeneszóval elmegyünk a szerb királyért, felhuzzuk Pestre, itt apró kockára vagdadjuk s mindenkinek adunk belőle egyet örök emlékül.

A pályaudvaron csak úgy könnyedén, csók nélkül búcsúztunk, hiszen egy hét múlva úgy is visszajövünk s akkor mulhatatlanul elveszem aztán Juliskát feleségül.

Ez a szerb király-ügy azonban nem sikerült olyan egyszerűen, mint ahogy elképzeltük. Rajtam nem mulott. Én mentem érte és utána, oda, ahova küldtek. Igaz, a szerb királlyal nem sikerült találkoznom. Még a színét sem láttam. Ellenben találkoztam spahikkal, csokoládétortaszelet-színű kafferekkkel, dóni kozákokkal, szóval etnográfiai ismeretemet bő alkalmam nyílt tágítani. Megtörtént ugyan, hogy ezek a hálátlanok itt-ott belémeresztettek egy lövedéket. De ezektől a félbarbároktól nem is vette az ember túlságosan zokon.

Amíg kihevertem az etnográfiai alakokkal való közelebbi ismerkedésem eredményét, Juliska hűségesen meglátogatott a kórházban.

Házassági elhatározásunkat mindenkor megismételtük. Oly szorgalmasan ápolt, hogy egy-kettő ismét egészséges lettem s új tapasztalatok szerzéséért utarkeltem. Nem is tudom, miért sietett annyira azzal a gyógyítással? Valami afrikai zulukaffer úgy eltalált, hogy mire kinyitottam a szemeimet, olasz apácák közt találtam magamat. Olasz orvosok cikornyáztak és ropogtatták előttem mondanivalójukat, amit egy »magyarul tudó« úr igyekezett nekem lefordítani. Nagyon kedvesek voltak. Egy fehérszakállas öreg orvos nagyon sok jóindulattal állandóan a homlokomat simogatta. Én természetesen igyekeztem a barátságos fogadtatást kellő és mosolygós arcfintorral viszonzni..., amíg bírtam. Tudniillik a jobb karomat nem éreztem és a jobb oldalam rettenetesen sajgott. Megkérdezték tőlem, hogy akarok-e tovább élni, vagy meg akarok halni?

Hogy is akartam volna 20 évemmel meghalni, meg aztán eszembejött Juliska, aki bizton vár engem.

Közölték velem, aludjak el egy kissé, valami operáció vált sürgősen szükségessé. A kis operáció az eredményezte, hogy levágták a jobb karomat. Nem nagyon, csak tőből. No, gondoltam magamban, maradt még egy bal karom, amivel a Juliskámat megöleljem, ha hazamegyek.

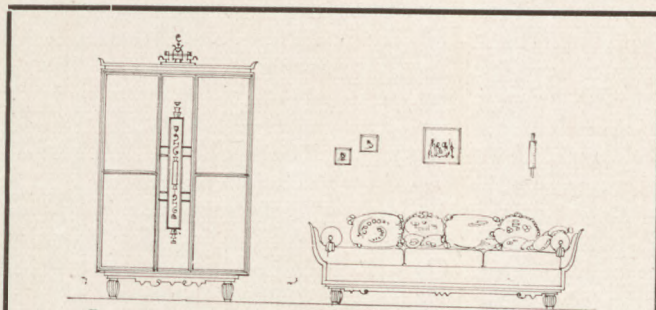
Egyszer aztán ez az idő is elkövetkezett. Azon vettem magam észre, hogy egyszer csak leszálok a budapesti Keleti pályaudvaron.

Alig ismertem rá arra a városra, amelyben születtem s amelyet csak évekkel azelőtt hagytam el. A kis családi ház helyén emeletes, márványfalú felhőkarcoló ágaskodott az égnek.

Másnap két koszorúval elindultam a családi sírboltunkhoz.

A következő napokban elkezdtem lázasan kutatni Juliska után. Mit sem törődve a megélhetés gondjaival, egyre csak őt hajszoltam. Nyomról-nyomra jártam. Nem sok eredménnyel. Csak itt-ott hallottam híreket, de pozitív adatokat arra vonatkozóan, hogy hol találhatom meg, sehol.

Közben már erőt vett rajtam a jövőm gondja. Fekete felhők közeledését éreztem, amikor a megélhetésem kilátástalansága napról-napra nagyobb mértékben elem-

KÁNTOR TAMÁS ÉS FIA

MUBÚTORGYÁROSOK

Készítenek úgy saját, mint adott tervek szerint modern és stýlbútorokat, lakberendezéseket.

KÉSZ BÚTOROK RAKTÁRA / ALAPÍTTATOTT: 1890

BUDAPEST VIII, THÉK ENDRE-U. 39

Nőtúltengés a Balaton partján.

tárult. Idővel már ráeszméltem arra, hogy az én helyzetem ebben a társadalomban csak nagyon alárendelt lehet. Megadással viseltem a keresztet s kettétört életemnek egyetlen vigasza Juliskához fűzött eszményi szerelmem volt.

Ebben a Golgota-járásban jutottam el odáig, hogy a magas tanács egy előkelő szálloda elé engedélyezte cipőtisztító »üzemem« felállítását! Egy jóindulatú cipőkenőcsgyár ellátott hosszú időre anyaggal, sőt a berendezést is, amely egy kis zsámolyból és egy kis ládából állt, rendelkezésemre bocsájtotta...

Fejemre tettem egy sportsapkát, mélyen a szememre húztam és sietve elfoglaltam »állásomat«. A meglévő egyetlen rekvizitumomat a múltból, a már kissé kopottas mundéromat, ugyanígy a medáliáimat féltve őriztem odahaza a ládám fenekén. Elhatároztam, hogy ha Juliskát megtalálom, természetesen ebben a díszben fogom őt felkeresni.

Forgalmas úton volt az »üzletem«. A ráérő időmben azzal foglalkoztam, hogy kilestem a sportsapkám ellenzője alól és minden arra jövőmenő asszony-személyt megnéztem. Juliskát kerestem. Ha egy magas, szőke nőt láttam, izgatott lettem, a szívem erősen kezdett dobogni. Nem egyszer felálltam és utána mentem annak, aki a tőlem nem messze lévő sarkon befordult. Tudtam, hogy Juliska nagyon szerette az égszínkék ruhát. Ha ilyent láttam, szinte lázas érzés fogott el. Képzeltődésem azonban mindég csak kísértet, Juliska nem jött.

Azonban egyszer...

Már késő éjjelre járt az idő, »boltomat« épen be akartam rámolni, mikor egy idősebb elegáns úriasszony kijön a hotel ajtaján, nyomában egy valóban égszínkék selyembe öltözött magas szőke fiatalabb dáma és egy elegáns úr. Csengő kacagása felverte az éjjéli csendet. Láthatóan a szálló télikertjéből jöhettek.

A torkomban éreztem a szívem dobogását és kitágult szemmel mereven bámultam rá. Úgy látszott, hogy tekintetemet felfogta, mert megállt egy pillanatra a járda közepén. Mintha rám is nézett volna. Lehajtottam a fejemet és mélyen a szememre húztam a sapkámot... A következő pillanatban azonban zavar-talanul hangos jókedvvel közeledett felém és odanyujtotta lakkcipőjét a lábtartó állványomra. Jobb kezével átfogta az úr vállát és megpuccoltatta velem a cipőjét.

Nem volt a cipőjén egy makulányi porszem sem. Nem, egy szikrányi sem. Elkezdtem azonban kefélni.

Ész nélkül, mint egy gép. Nem tudtam azonban megakadályozni, hogy a gép szeméből ne bugyanjon ki egy könnycsepp, ami végiggördült a gép arcán, végül a lakktopánkán ült meg.

A lelkem minden fájdalma benne volt ebben a cseppben, amivel még fényesebbre, még csillogóbbá fényesítettem cipőjét.

Juliska, mert ő volt, ezt úgy látszott észrevette, mert nagyot kacagott és azt mondta:

— Mit akar? Élég! — A másik cipőjét már nem is tartotta oda, hanem gyorsan beszálltak a hátam megett elősuhanó autóba.

Igaza van! Mit akarok én, a kifosztott koldus? ...

HOL VAN A HELYED...?

*A szavaid szétfutnak itt a földön
a végtelen csodálatos világba.*

*Ó mondd... néha nem ámulsz el, ha látod,
a föld s az ég milyen nagy és hatalmas?*

*Mi az ember...? párnyi árva porszem,
Világok láza szülte pár kis évre.*

Miért... mi végre...? ezt nem tudja senki

*A teste hús, vér, meg csont és velő,
a lelke láthatatlan östitok,*

parancsol és diktál, mig tart az élet.

Világ atomja: ember, nem tudod,

vajjon miért jöttél a földre élni!

Vak háborúk, okkal vagy oktalán,

piros lázak, olcsó örömvirágok,

így kezdted el... s így fogod abbahagyni,

ma vagy holnap, ha elfogy majd a fény.

Ó mondd! nem állsz meg néha tétován

és nem kiáltasz fel kétségbeesve:

Vajjon... vajjon... hol is van a helyed?

Ilyenkor földet ér az ölmos ég,

melledre lép a gond és fojtogat

s a vádoló valóság ott marad

nálad sokáig elkergethetetlen.

Te is... tudom, szeretnél néha futni

smaragd mezőkön és arany derűben.

Szived viharzik, zúg és kalapál,

a két karod a csillagokra tárod

s aztán elomlasz fáradt félhalottan

és boldogan öleled át a földet.

Mély éjeken kísért... kísér a kérdés,

szeretnél tudni sok-sok furcsa titkot,

de minden kérdésed választalan,

nem tudja senki, senki, senki, senki:

hol van a helyed...

Itt törvények vannak, te ellened

és napjaid labirintját nem érti

s nem fejt meg se bölcs, se boldog örült.

Majd egyszer... túl a földön és az égen,

ha szállsz akár a súlytalan pehely,

nem béklyóz le a földi sors parancsa.

De addig itt — holtig szót kell fogadnod,

Gulliverként... sok bamba törpe közt...

(1931, augusztus)

UJHELY JÓZSEF

GRAFOLÓGIA

Rovatvezető: Traytler Endre dr. (874-79)

Kérjük az érdeklődőket, hogy az elemzésre beküldött (tintával írott) íráson tüntessék föl az író életkorát és nemét, a borítékon pedig jelezzék a „Grafológia” rovatot.

ELŐFIZETŐ FÉRJE. Nagyon érdekes írás — érdekes ember. Nem feltétlenül előnye, hogy egyéniség, mert annyi erőltetett komplikáció és kuszaság szövi át életvitelét, hogy erősen lerontja produktivitásának általános emberi értékét. Fanatikus és sokban utópisztikus elgondolásaiban erőszakos, meggyőzhetetlen, hihetetlen kifogyhatatlan energiát tud üzembe állítani. Mindezekről azt hiszi, hogy országhatárokon túl világot rengethet velük. Ez a nagy erőképesége csak ott van, ahol egyéni világszemléletéről és terveiről van szó. A mindennapi életben vérszegénységig erőtlenség, határozatlan, sőt itt-ott elfogódottan is szokott viselkedni. Abban az eszmekörben, ami állandóan foglalkoztatja, a legaprólékosabb árnyalatokra kiterjedő és mindent átfogó logikával dolgozik. Az egész világra ki akarja terjeszteni egyéniségét — mégis mindenkinek rejtélyes és misztikus szeretne maradni. Van valami benne az örök kutatók, felfedező, világjárók, mondhatnók holdkeresők törhetetlen nyugtalanságából. Fűti az aktivitás rugója, folyton beszélne vitatkozna. Feltűnő, hogy kaotikus temperamentumában mennyi a rejtett értékes ritmus.

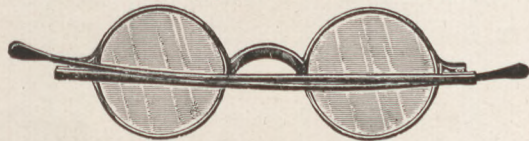
SEX APPEAL. Finom emelkedett lendületű szellem. Ötletes, merész megfigyelő. Villámgyorsan ott terem és megleli az é és intimitásait. Magában pedig gondosan rezervált, előkelően zárkózott. Támadó önálló természet. Férfi-biztonsággal, energiával és logikával nyúl a dolgokhoz. Nincs rajta sallang, szinte markol a lényegben. Teljesen szabadon cselekszik és nem teszi függővé elhatározását. Csak stílusos jóízű és kiváló modora az, ami az önkényesség mellett abszolút használható, kellemes társaslényé teszi. Kedélye mintha ragyogna. Fokozatosan és nem könnyen melegszik. Résen áll, hogy a legkisebb nemetszöt is megtorolja. Nagyszerű titoktartó és szövetséges.

L. KLÁRI. Alkalmazkodó, nagyon használható, megértő háziasszony. Hiusága és önzése akörül forog, hogy háziasszony- és család-anyatípusra predestinálnak tekinték. Semmi dolog, fáradtság nem sok számára, ha valakinek kellemes meglepetésén, kedveskedésen szorgoskodik. Viszont, a legcsekélyebb kritikát sem bírja el és valósággal összezsugorodik, ha nem kap munkájáért elismerést. Szereti alantasait dirigálni és táncoltatni. Igyekszik kedvesen összeférni, de sokszor lepik meg hirtelen indulatok, ilyenkor ingerlékeny és konokul kötekedő. Elénk, gyors és ez néha a pontosság rovására megy. Egészen nyílt, semmit nem tud magában tartani.

H. VAGY II. (Jelige nem jól olvasható) Nemének társadalmi helyzetét átérző és érző, önnállóságra, munkára törekvő energikus nő. Amit azonban tudatosan elfogadott és vall, — olykor megbolygatja még nem egészen lecsiszolt ösztönös női mivolta. Férfi erővel tud a lábán állni, de még kis mértékben meglévő női hűséggel néha érzékenyen kibillen, hogy a nő előjogaihoz jusson. Ez az állandó belső ütközet néha kismértékű ideges megtörésekben jelentkezik. Nem akar királynő lenni, de kisebb körben elvárja, hogy akaratát szolgálják. Gyorsan, amellet megfontoltan cselekszik. Nagyon reálisan lát és bátran, őszintén kíméletlenül ítél. Panaszkodni nem tud, nem szokott, és ha baja van, magában kínlódik és inkább összeroppan. Minden időben, minden körülmények között megállja a helyét.

CALDERONI ÉS TÁRSA

látszerész, Budapest, V., Vörösmarty-tér 1.

Látcsövek, szemüvegek, lorgnettek, orrcsüptetők Zeiss, Puntál és Busch-ultraszínüvegekkel, légsúlymérők, hőmérők és fényképezési készülékek és kellékek.

MAGÁNHIRDETÉSEK

Nemességek kikutatását, családfák összeállítását hitelesítve felelősséggel vállalom, valamint könyvtárak rendezését is. Gárdonyi József genealógus X, Ceglédi-út 5. Válaszbélyeg.

Kétszobás lakás azonnalra kiadó a Ludovika közelében, újonnan átépítve, minden mellékhelyiséggel, modern kivitelben. Thaly Kálmán-utca 30, a ház mesternél.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

AUGUSZTUS. A Szent István-hét ezidén is valószínűleg igen mozgalmas lesz. Ehhez nem kell semmi feltűnő propaganda, hiszen a Szent István-heti mozgalmas élet már tradicionális. Csak nézze majd meg a város képét.

KAPOSVÁR. Kérését sajnos nem teljesíthetjük. Elvi okoknál fogva nem foglalkozunk politikával.

BANK. Még nem jöttek vissza és valószínűleg nem is jönnek előbb, mint ahogy tervezték. A pénzkörüli bajok nem érintik őket. Az okot felesleges itt részletezni.

TAVASZ. A kérdezt cikk benn készült a szerkesztőségben, azért nem volt szignálva. Az az úr, akire Ön mint szerzőre gyanakodott, nem munkatársunk s nincs is kapcsolatban lapunkkal.

KIVÁNCSI. A futás tényleg szegény, de amint Ön is megjegyzi, néha hasznos. Sokkal jobb lenyelni egy-két kellemetlen pillanatot, mint végigszenvedni egy egész estét feszélyezett hangulatban. De ez csak a legjobb eset, el lehet mindezt képzelní rosszabbul is. Amint Ön is tapasztalta.

ÁLOM. Milyen jó, hogy kapunk néha ilyen levelet is. Az emberről egyszerre leolvad a pesszimizmus és körülmosolyogja valami kedves, ellenállhatatlan derű. Őszinte örömet okozott a levele — a mai zavaros világban jól esett tudomásul venni ezt a sugárzó optimizmust. Ami levelének érdemi részét illeti, az üg, nek utána fogunk nézni és a választ levélben küldjük meg.

Felelős szerkesztő és kiadó: MIAKICH KÁROLY

Főmunkatárs: UJHELY JÓZSEF

Szerkesztőség és kiadóhivatal Budapest I., Horthy Miklós-út 1
Nyomatott Pápai Ernő műintézetében, Budapest.

Pompás társalgóhelyiségek. Étterem. Bar. — Egész évben nyitva.

Hôtel International Venezia

Régi velencei stílusban épült patricius-palota a város közepében, gyalog 2 perc a Szent Márk-térrel.

Tulajd.:
A. SERANDREI.

Hôtel de l'Europe Venezia.

Elsőrangú ház
a Canal Grande
mellett.

Igazgató: **COMM. BOLLA.**

A Járóváság

81. SZÉCHÉNYI
KÖNYVTÁR

Tóth Lászlóné

Angelo (IV, Váciutca 24) felvétele

ÁRA
80
FILL.